

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/352-2/2015
Érkezett:	2015 MÁRC 11.
Példány:	4
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	
[Signature]	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

részére

Forgó Andrásné indítványozó
képviselésében:

HIÁNYPÓTLÁS

IV/352-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG részére

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] mint Forgó
András Józsefné indítványozó korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője
a IV/352-1/2015. számon folyamatban lévő ügyben az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

Az Abtv. 52. § (1) és (1b) alapján a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntés, illetve jogszabályt, az alaptörvény megsértett rendelkezését, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, és kifejezett kérelmet a jogszabály megsemmisítésére.

A fentiek figyelembe vételével:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 18 § (2b) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (5) bekezdését, XIX. cikk (1) – (4) bekezdéseit.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára alapítom és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26.§ (1) bekezdése alapján nyújtom be az alkotmányjogi panasz indítványomat.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

Az első és másodfokú nyugdíjbiztosítási szervek határozatukban megállapították, hogy a nők kedvezményes öregségi nyugdíjához figyelembe vehető jogosultsági időbe a súlyosan fogyatékos férj ápolásának időtartamát jogosultsági időként nem lehet figyelembe venni, tekintettel arra, hogy a Tny. 18 § (2b) bekezdése nem sorolja ezen időszakot a jogosultsági idő közé.

A Tny. 18 §(2b) bekezdése értelmében csak a „ kereső tevékenységgel járó biztosítási, vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal, valamint a terhességi-gyermekágyi segélyben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban és a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel megállapított ápolási díjban eltöltött idővel, vagy ezekkel egy tekintet alá eső, 1998. január 1-jét megelőzően szerzett szolgálati idő.” minősül jogosultsági időnek.

Álláspontom szerint a **beteg férjet ápoló, ápolási díjban részesülő nő** - aki férje 24 órás ápolása mellett 4 óra időtartamot meghaladóan nem is vállalhatott munkát – a **beteg gyermeket gondozó, ápolási díjban részesülő nővel esik egy tekintet alá**.

A családi egység fenntartását, a gyermekek családban való felnevelését szolgálta az Indítványozó azon döntése, hogy beteg 24 órás felügyeletre és segítségre szoruló testi fogyatékos férjét otthon ápolja. A gyermekek így nem „csonka” családban nőttek fel, az apa a gyermekek és a család életének része maradt. Az apa nem került intézményi ellátásba, ezzel sem „terhelve” a szociális ellátórendszert. Az Indítványozó anyja 1992. október 16. napjától 2009. december 22. napjáig, haláláig ápolta beteg férjét.

Az ápolási díj időszaka alatt a munkaerőpiacról kiesett, közel 20 év „kihagyás” után munkát vállalni nem tud, tapasztalat és gyakorlat nélkül nem alkalmazták a munkáltatók.

A nők kedvezményes öregségi nyugdíjára – szemben a beteg gyermeket nevelő és „kétkeresős” családban, házasságban élő nővel szemben – az özvegy, aki férjét ápolta a jelenlegi szabályok szerint nem jogosult.

A Tny. 18 §(b) bekezdése diszkriminatív, a jogosító időként csak a beteg gyermekre és nem a beteg házastársra tekintettel megállapított és folyósított ápolási időszak számolható el.

Álláspontom szerint a fent nevezett jogszabályi szakasz sérti Forgó András Józsefné, Indítványozó Alaptörvényben biztosított következő jogait.

1. Alaptörvény L) cikk

Magyarország védi a házasság intézményét, mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

„A család az emberi történelemben már a jog és az állam kialakulását megelőzően létrejött önálló közösség, amely erkölcsi alapokon nyugszik.

A család Magyarország legfontosabb nemzeti erőforrása. A társadalom alapegységeként a család a nemzet fennmaradásának biztosítója és az emberi személyiség kibontakozásának természetes közege, amit az államnak tiszteletben kell tartania.

A családban történő nevelkedés biztonságosabb minden más lehetőséghez képest. **A család létrejöttének biztos alapja a házasság, amely az egymás**

szereteten és tiszteleten alapuló életközösség, ezért az mindenkor megkülönböztetett megbecsülést érdemel. A család akkor tölti be szerepét, ha az anya és az apa tartós és szilárd kapcsolata a gyermekek iránti felelősségben teljesedik ki.

Gyermekek születése és a családok gyarapodása nélkül nincs fenntartható fejlődés és gazdasági növekedés. A gyermekvállalás nem eredményezheti a család szegénységbe süllyedését.

Harmonikusan működő családok nélkül nincs jól működő társadalom.

A családok életében kitüntetett jelentőséggel bírnak a nemzedékeken átívelő - köztük a nagyszülők és az unokák közötti - kapcsolatok.

Az állam segíti a munkavállalás és a családi élet összeegyeztetését.

A családok védelme és a családok jólétének erősítése az állam, az önkormányzatok, a civil szervezetek, a médiaszolgáltatók és a gazdasági élet szereplőinek egyaránt feladata. E célok megvalósítására a vallási közösségek is kiemelt figyelmet fordítanak.”¹

Az Alaptörvény védelemben részesíti a családokat. Az anya és az apa tartós és szilárd kapcsolata a gyermekek iránti felelősségben teljesedik ki.

Forgó Andrásné házasságban élt és a házassági életközösség alatt - 1992. október 17. napjától 2009. december 22. napjáig - súlyosan fogyatékos férjét ápolta, mindeközben neveltekét gyermeket nevelt fel saját háztartásában.

Az Alaptörvény „megkívánja” a családban és házasságban élő férjtől és feleségtől, hogy a család fenntartása, egységének megőrzése érdekében mindent megtegyenek. Ezt tette az Indítványozó, amikor is beteg férje otthoni ápolása mellett döntött az intézményi ápolás mellett. Tette ezt úgy, hogy a család „kereső” nélkül maradt, hiszen sem beteg férje sem ő –hiszen fizikailag képtelenség lett volna! – nem álltak munkaviszonyban.

Az Alaptörvény ezen rendelkezését sérti a Tny. 18 §(2b) szakasza, mert kirekeszti a beteg házastársat gondozó házastársat, szemben a beteg gyermeket gondozó szülővel szemben a jogosulti körből, holott mindkét esetben a családi egység megtartása miatt „marad” a beteg házastárs vagy gyermek a család gondozásában.

2. Alaptörvény XV. cikk

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

1a családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény preambuluma

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

Az Alaptörvény tiltja a diszkriminációt. A diszkrimináció, azaz hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik a Tny. 18§(2b) szakasza, amikor indokolatlanul leszűkíti az ápolási díj folyósításának időtartamát a fogyatékos gyermekre tekintettel folyósított ápolási díj időtartamára. A családok és a fogyatékkal élők védelme alapján a beteg házastársat nevelő ápolási díjban részesülő házastársat is védelemben részesíti az Alaptörvény, mellyel ellentétes a Tny fentebb idézett szakasza.

3. Alaptörvény XIX. cikk

(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.

(4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja.

A Tny. 18 §(2b) bekezdése sérti az Alaptörvény fentebb írt rendelkezéseit is, mert a nők védelme érdekében a társadalmi kettős szerepvállalásukra is figyelemmel – kedvezményes nyugdíjra jogosultak. Ugyanakkor a nők között azon az alapon, hogy beteg gyermeket vagy beteg férjet ápolnak nem tehető különbségtétel az alaptörvény értelmében.

Fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszt érdemben bírálja el és a kérelmemnek megfelelő döntést hozni szíveskedjen.

Kelt: Kecskemét, 2015. március 5.

